

nu en bagatel i den her sammenhæng. Jeg betragter sådan det overordnede i loven som næsten en formssag.

Her skiftes der altså hat, og vi følger de bestyrelsesindstillinger, som ligger, for det er det jo svært at have noget imod. Jeg synes oven i købet, at det er interessant, at to af skolerne beder om at blive statsinstitutioner, for der er en hel masse automatik, der dermed ikke rigtig virker oppe i knolden på mange, som siger: Jamen kan de virkelig selv ønske at komme ind under noget så fælt som staten, når de har været noget så fint som selvejende inden?

Det kan de jo have deres grunde til, og det synes jeg i første omgang vi skal respektere, men det kunne være interessant at høre mere om det og så selvfølgelig lige få den lille sløjfe på, hvordan den sag med Bornholms rådgivende organ kan løses, sådan at man ikke taber amt og kommune. Det tror jeg såmænd heller ikke at skolen derovre er spor interesseret i.

Det, som jeg synes er værd at fordybe sig en lille smule i, er perspektiverne for design. Der kom en redegørelse fra erhvervsministeren for ikke så forfærdelig lang tid siden om, hvad der skal ske med det, og man har en fornemmelse af – nu vil jeg godt have ministeren til at høre efter. Nå, det vil hun ikke. Så prøver jeg alligevel, så taler jeg til de grønne bøger, når ministeren ikke vil høre, hvad jeg siger.

Nu prøver jeg igen. Jeg har en fornemmelse af, at man ikke har taget ordentligt fat i det her forslag med hensyn til det, som kunne ligge i erhvervsministerens ambitioner på designområdet. Det kan jo godt være, at ministeren siger: Det klarer vi selv ovre i ministeriet, det skal vi ikke rode Folketinget ind i.

Men det kunne nu være lidt interessant, om Folketinget var rodet noget ind i, hvad vores ambitionsniveau på designområdet er. Vil vi fortsat leve på renommeet fra 1930'erne og 1940'erne og 1950'erne, eller har vi ambitioner om, at det her skal udvikle sig på et højt niveau? Jeg har fået oplysning om, at det kun er i Island og Danmark, at designskolerne ikke har forskningsstatus. I forskningsstatus ligger der jo ikke det, at man skal være sådan langhåret og lærd på den måde, men det er bl.a. noget med, hvilke ressourcer man kan hente ind til udvikling, som kan betyde noget her.

Når man så kigger efter i bemærkningerne, kan man se, at der skal evalueres. Det står igen med henvisning til erhvervsredegørelsen, men utrolig vagt. Jeg tvivler såmænd ikke på, at det

er et ambitionsniveau i ministeriet at gøre noget ved det her, men jeg synes, det ville være dejligt, hvis vi også her i Folketinget kunne få et lille forskræp om, hvad man havde tænkt sig i ministeriet. Det er trods alt politik, og det er så også noget, der berører os. Har ministeren planer om, at man på designskolerne skal have muligheder fra vores side for at komme ind i en ordentlig udviklingsfase?

Og så bare lige til sidst en lille bemærkning om styrelsesstrukturen. Nu står vi her og giver et carte blanche til ministeren for, hvilken slags rektorvalg hun vil have. Det er jeg meget utryg ved. Jeg synes, de ministerudpegede rektorer er en tvivlsom fordel, lad mig sige det lidt forsigtigt på den måde. Der er glimrende mennesker iblandt dem, det har ikke noget med det at gøre, men de står i sådan en underlig dobbeltloyalitätsrolle. De er ministerens forpost og opleves faktisk også sådan på skolerne i stedet for at være kollegialt udpeget og skolernes talsperson i forhold til ministeriet.

Jeg vil bede ministeren om eventuelt her at love os at orientere os på forhånd med henblik på, at vi kan diskutere det. Vi havde sagen med Statens Teaterskole. Mange af de andre skoler går det bedre på, det ved jeg godt, det er ikke det, jeg siger, men det kan godt være den struktur, man f.eks. har på universiteterne, og som man har på akademiet, både på Billedkunstskolen, som får en vældig god evaluering, og Arkitektskolen, som får en vældig dårlig evaluering. Den diskussion kan måske blive taget lidt mere principielt. Hvad er bedst for skolerne og dermed, hvad er bedst for os, hvis vi skal have mest muligt for pengene, og det er jo så også det, det drejer sig om?

Aase D. Madsen (DF):

L 97 ser ud til at være et rent teknisk forslag, der overfører to designskoler og Glas- og Keramikskolen fra Undervisningsministeriets ressort til Kulturministeriets.

Det specielle i denne sammenhæng er, at der i lovforslaget indsættes et nyt kapitel, således at de institutioner, der ønsker det, kan fortsætte som selvejende institutioner. To af institutionerne har valgt at blive statsinstitutioner, mens Designskolen Kolding ønsker at forblive en selvejende institution.

Jeg vil gerne stille ministeren det spørgsmål: Hvad er fordelene ved at overgå til statslig institution fra selvejende institution? Er det de øgede bevillinger, eller er det den tryghed, der lig-